

BLIJDE JEUGD.

Een moeder komt in een winkel, waar ze een blauw cheviot jongensbroekje vertoont en om stof vraagt, teneinde het te verstellen. Het is een broekje van een jongetje van hoogstens zes jaren. De juffrouw bekijkt het nauwkeurig, teneinde de kwaliteit van de stof vast te stellen. Dan ziet ze, dat het broekje zich in een zeer merkwaardigen toestand bevindt. Van voren is 't nog gelijk nieuw, de wollen stof ongerept, de vouwen er in. — Maar van achteren, precies op de billetjes, is het heelemaal en heelemaal dóór. Er is een flinke herstelling aan noodig.

Ze maakt de moeder opmerkzaam op de eigenaardige manier van slijten, en vraagt: „hoe komt dat?” En de moeder, trotsch, antwoordt: „Het is zijn kerkbroekje.”

Heusch gebeurd.

NANNIE VAN WEHL.